

กฎ-กติกามารยาทกับผู้เล่นเน็ต (2)

นำเสนอเมื่อ : 19 พ.ค. 2552

รู้เขา รู้เรา สบายแปดอย่าง สร้างความเชื่อมั่น สร้างสรรค์ผลงาน

กฎหลักของ "มารยาทเน็ต" (2)

หมายเหตุ : ดัดแปลงจาก <http://www.albion.com/netiquette/corerules.html>
คัดลอกมาจากหนังสือ มารยาทเน็ต (Netiquette) โดย เวนโรจันเนีย เซีย แบลและเรียบเรียง โดย สฤณี อาชวานันทกุล เครือข่ายพลเมืองเน็ต (<http://thainetizen.org>) ในการเสวนากลวงน้ำไทวิชาการ หัวข้อ "กติกากลวงน้ำไท" จากแนวปฏิบัติสุจริตประเพณีจนถึงกฎหมายลายลักษณ์อักษร เมื่อเร็วๆ นี้ ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กลวงน้ำไท

กฎข้อที่สาม รู้ว่าคุณอยู่ที่ไหนในไซเบอร์สเปซ

มารยาทเน็ตในแต่ละ "พื้นที่" ไม่เหมือนกัน

การกระทำอะไรก็ตามอาจเป็นเรื่องยอมรับได้ในที่หนึ่ง แต่ถ้าเป็นที่อื่นอาจไม่ใช่ เช่น คุณอาจชอบชิบนิทานโรสละได้เวลาโพสต์กระทู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ แต่ถาเผยแพร่ข่าวลือที่ไม่มีมูลในเมลลิสต์ของนักข่าว คุณก็จะเป็นคนที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ

เนื่องจากมารยาทเน็ตในแต่ละที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นที่จะรู้ว่าคุณอยู่ที่ไหน ดังนั้นกฎที่ตามมาคือ ....
ชุมก่อนรวมวง

เมื่อคุณเข้าไปในพื้นที่ใดๆ ที่นั่นถือเป็นพื้นที่ใหม่สำหรับคุณ ดังนั้น ลองใช้เวลาสักพักสังเกตการณ์ก่อนว่าที่นั่นเขาคุยอะไรกัน ปฏิบัติต่อกันอย่างไร หรือเขาไปอ่านขอความเก่าๆ จากนั้นค่อยเข้าไปมีส่วนร่วมกับเขา

กฎข้อที่สี่ เคารพเวลาและการใช้แบนด์วิธ

คนปัจจุบันดูเหมือนจะมีเวลาน้อยลงกว่าที่เคยเป็นมามากนัก แม้ว่า (หรืออาจจะเพราะ) เราออนไลน์น้อยลง และยังมีเครื่องมือทุนแรงมากขึ้นกว่าคนรุ่นปู่รุ่นพ่อเคยมี เมื่อคุณส่งอี-เมล โพสต์ข้อความลงอินเทอร์เน็ต รู้ไว้ว่าคุณกำลังทำให้คนอื่นเสียเวลามากมาย ดังนั้นเป็นความรับผิดชอบที่คุณควรแน่ใจก่อนส่ง ว่าข้อความหรืออี-เมลนั้นไม่ทำให้ผู้รับเสียเวลา

คำว่า "แบนด์วิธ" (bandwidth) บางครั้งมีความหมายพ้องกับเวลา แต่จริงๆ แล้วมันเป็นคนละเรื่องกัน แบนด์วิธคือความจุของข้อมูลของสายไฟและช่องทางที่เชื่อมต่อทุกคนในโลกไซเบอร์สเปซ

ข้อมูลที่สายไฟรับได้นั้น มีปริมาณจำกัดในช่วงเวลาหนึ่งๆ แม้ว่าจะส่งผ่านสายไฟเบอร์ออฟติกที่ไฮเทคที่สุดก็ตาม คำว่า "แบนด์วิธ" บางครั้งก็หมายถึงความจุของระบบโฮสต์ เมื่อคุณโพสต์ข้อความเดียวกันในกลุ่มข่าวเดียวกัน 5 ครั้ง คุณกำลังทำให้เสียเวลา (ของคนที่เขาไปเปิดอ่านทั้ง 5 ข้อความ) และเปลืองแบนด์วิธ (เพราะข้อมูลที่ซ้ำกันทั้งหมดนั้นต้องเก็บไว้ที่ไหนสักแห่ง)

คุณไม่ได้เป็นศูนย์กลางของโลกไซเบอร์สเปซ

บางทีคำเตือนข้อนี้อาจจะดูไม่จำเป็นสำหรับผู้อ่านส่วนใหญ่ แต่ฉันยังคิดว่าควรต้องพูดถึง เพราะยิ่งเมื่อคุณกำลังทำรายงานหรือโปรเจกต์และกำลังคลุกคลีตีโมงกับมันอย่างหนัก คุณอาจจะลืมนึกไปว่าคนอื่นมีเรื่องอื่นที่ต้องทำนอกเรื่องของคุณ ดังนั้นอย่าคาดหวังว่าคำถามทุกคำถามของคุณจะได้รับคำตอบในทันทีทันใด และอย่าทักท้วงเอาเองว่าผู้อ่านทุกคนจะต้องเห็นด้วย หรือสนใจขอโต้แย้งที่กระตือรือร้นของคุณ

กฎสำหรับกระดานสนทนา (discussion group)

กฎข้อนี้มีความสำคัญสำหรับผู้ใช้กระดานสนทนาหรือ discussion group ผู้ที่เข้ามาอ่านกระดานแบบนี้ส่วนใหญ่มองว่าหัวข้อจะคอมพิวเตอรืนานเกินไปอยู่แล้ว นานจนครอบครัวเพื่อนฝูงต้องนั่งเคาะนิ้วรอว่าเมื่อไหร่ถึงจะมากินข้าวสักที ในขณะที่ผู้ใช้เหล่านี้กำลังติดตามวิธีใหม่ล่าสุดในการฝึกลูกสุนัขสูตรทำหมวยางจิ้มแจ่วในกระดานบนอินเทอร์เน็ต

นอกจากนั้น โปรแกรมรายการข่าวหลายโปรแกรมก็ทำงานได้ช้ามาก และผู้อ่านยังต้องตะลุยกอ่านหัวข้อทั้งหมด กว่าที่จะไปถึงเนื้อหาความจริงๆ ไม่มีใครชอบหรือคาดหวังเสียเวลาทำทั้งหมดนั้นแล้วพบว่า มันไม่เห็นจะคุ้มค่าเวลาที่เสียไปเลย

ควรส่งอี-เมลหรือข้อความไปให้ใครบ้าง?

ในอดีต คนคัดลอกเอกสารโดยใช้กระดาษคาร์บอน ซึ่งอย่างมากที่สุดก็ทำสำเนาได้แค่ 5 ครั้ง ดังนั้นเมื่อคุณส่งสำเนา 5 ครั้ง คุณจึงต้องคิดอย่างหนัก แต่ปัจจุบันการคัดลอกข้อความและส่งต่อให้คนอื่น (CC ในอี-เมล) นั้นทำได้ง่ายดาย บางครั้งเราลอกอี-เมลส่งต่อกันจนเป็นนิสัย โดยทั่วไป นี่ถือเป็นเรื่องไรมารยาท

วันนี้คนมีเวลาน้อยลงกว่าเมื่อก่อนมาก เพราะพวกเขาต้องมีข้อมูลต้องรับรู้มากมาย ดังนั้นก่อนจะส่งเมลต่อไปให้ใคร ลองถามตัวเองดูก่อนว่าเขาจำเป็นต้องรู้เรื่องในอี-เมลนั้นหรือไม่ ถ้าไม่ ก็อย่าส่ง

ถ้าอาจจะอยากรู้ ก็ทบทวนที่ก่อนส่ง

ขอบคุณ มติชนออนไลน์ (19/5/09) ครับ